

”JAG GICK UPP PÅ MORGONEN OCH MÖTTES AV SNÖTÄCKTA FJÄLLTOPPAR, VACKRA ÅREDALEN OCH RIMFROST I TRÄDEN.”

Viveca Stens nya deckarserie utspelar sig i Åre, orten där hon blev kvar på grund av pandemin men också den första platsen där hon kommit att känna sig lika hemma som Sandhamn. Mitt under den märkliga och eländiga våren fick hon feeling och flow av den vackra miljön och skrev del ett, *Offermakaren*, från första till sista sidan.

AV EMELIE HÖGSTEDT
FOTO NICLAS VESTEFJELL

Åremorden är en dramatisk serie vars idé kom till Viveca i form av en bild när hon stod vid en av skidliftnarna. Bilden av ett lik som kommer glidandes ner i en av liftstolarna med ”iskrystaller på huden, rimfrost i ögonbrynen och läppar som smalnat av kylan”. Men den bilden höll hon hemlig för både familj och förlag tills boken var helt färdigskriven.

DU ÄR OTROLIGT FÖRKNIPPAD MED SOMMAR, SKÄRGÅRD OCH SANDHAMNSSERIEN. KÄNNS ÅREMORDEN SOM EN NYSTART, YRKESMÄSSIGT MEN OCKSÅ PÅ ETT PERSONLIGT PLAN?

– Jag känner att jag har fått möjligheten och förmånen att börja på en serie med nya karaktärer på en helt ny plats. Jag tycker det är jätteroligt, på riktigt. Jag blev ju kvar i Åre under våren när corona brakade loss och det var inte alls tanken. Hela våren var uppbokad med bokturné i alla möjliga världsdelar men som mycket annat ställdes allt in och jag blev kvar. Trots den apokalyptiska stämningen och mitt i allt elände var det samtidigt så vackert. Jag gick upp på morgonen och möttes av snötäckta fjälltoppar, vackra Åredalen och rimfrost i träden. Jag blev oerhört inspirerad och fick sån feeling och lust. Samtidigt har jag varit oproportionerligt nervös för hur boken skulle tas emot och inget kändes självklart. Kommer läsarna ta de nya karaktärerna till sina hjärtan som de gjorde med Nora och Thomas i Sandhamns-serien? Men jag har blivit så kärleksbombad och flera filmbolag har hört av sig så jag är i sjunde himlen just nu.

HUR GICK DET TILL NÄR DU SKREV OFFERMAKAREN PÅ SÅ KORT TID?

– Det man lär sig som författare är att det behöver inte vara det bästa man skrivit när man skriver. Det går att redigera och det viktigaste är att skriva, hur uselt det än känns. Det har hänt med Sandhamnsböcker där jag känt att det första utkastet var det sämsta som någon gång skrivits. Men med *Offermakaren* fick jag flow, skrev den från ax till limpa, och det var så roligt. Det händer ibland men verkligen inte alltid. Det har jag kanske upplevt med två eller tre tidigare böcker. Sedan följde väldigt mycket redigering. Jag är otroligt nog och har skrivit om manuset sju gånger. Det har också varit ovanligt kort tid mellan manus och lansering, så jag har jobbat varenda dag sedan maj. Att vara ledig är inte min bästa gren men jag har lovat barnen att ta några veckor nu i november. Jag är lite slutkörd av allt jobb men så glad och det är ju faktiskt ett privilegium.

VAD VAR DE FÖRSTA ORDEN DIN FÖRLÄGGARE SA NÄR DU BERÄTTADE OM BOKEN SOM DU HÅLLIT HEMLIG?

– Det var något i stil med ”men vad är det här? va?!”. Min dotter tyckte att jag var lite dramaqueen som hade hemlighållit det men grejen var att jag inte hade vågat berätta tidigare. Det var ett helt nytt projekt och jag kände att jag måste få skriva klart det för att veta att det håller. Det var bara jag och min man uppe i Åre när jag skrev boken, men jag höll det hemligt för honom också, så varje gång han gick förbi slängde jag igen datorlocket. Jag kände att om jag inte berättar det för någon, då kan jag backa bandet och lägga texten i byrålådan om jag inte tycker det är tillräckligt bra.

SANDHAMN KÄNNER DU TILL SEDAN BARNSBEN. HUR VÄL KÄNNER DU ÅRE NÄR DU NU SKA BESKRIVA ORTEN OCH NATUREN I DEN NYA SERIEN?

– Jag kan absolut inte påstå att jag känner Åre lika väl som Sandhamn där min familj varit sedan 100 år tillbaka. Men Åre har varit fantastiskt, ortsborna har hjälpt mig, jag har hängt på polisstationen och till och med åkt runt på skoter för att leta platser att gömma lik. Folk har varit så snälla och hjälpsamma på alla sätt och vis, och jag är tacksam att de varit så öppna och välkomnande. Däremot kan jag betrakta platsens skönhet och naturens mäktiga krafter. Jag har öga för det och är van att göra det i skärgårdsmiljö vilket jag nu flyttat med mig till fjällmiljön. Trivs man i skärgård trivs man ofta i fjäll och båda miljöerna har en värdegemenskap i form av lugnet och skönheten, den obrutna horisonten och de mäktiga krafterna.

GÖR SIG SKÄRGÅRDENS OCH FJÄLLENS MILJÖER SÄRSKILT BRA I DECKARE?

– Mitt svar måste faktiskt bli nej. Sandhamn var en udda plats att skriva om när jag började och att en kriminalroman i den sortens miljö skulle bli succé var inte tippat. Det finns förvånansvärt få serier som utspelar sig i fjällen eller skärgården, och många fler i hård stadsmiljö med mörka gränder. Jag skriver framför allt om platser jag älskar. Mer sofistikerat än så är det inte. Jag är en passionerad skidåkare, älskar fjäll och alptoppar och Åre är den första platsen där jag känner mig lika hemma som Sandhamn.

TROR DU ATT DU DELVIS KOMMER BO I ÅRE FRAMÖVER?

– Förra året blev det fyra månader i Åre och det var alldeles underbart. Planen är att åka till Åre i början på december för att skriva del två och jag ser framför mig att jag kommer skriva uppföljarna i Åre under de närmaste vintrarna. Många föredrar fjällen i mars och april när det blir varmare men jag tycker till och med om det i januari. Att vara ute och sen komma hem, göra en kopp te, tända brasan och sätta sig vid datorn. Just nu kan min man inte vara hur remote som helst men på sikt kan jag absolut tänka mig att bo i Åre på vintern och studsa runt lite.

TILL OFFERMAKAREN KOM EN BILD TILL DIG NÄR DU STOD VID VM6:AN I ÅRE. HAR BILDERNA FÖR KOMMANDE DELAR I TRILOGIN OCKSÅ UPPENBARAT SIG?

– Inte till trean men till tvåan har bilden kommit och jag ser den framför mig precis nu. Jag minns i bilder och tänker i bilder. Så var det med Sandhamnsböckerna också. Jag ser en bild och börjar ställa mig själv frågor. Vad har hänt, varför är hon rädd och så vidare. Det är som att lägga ett pussel bakifrån. När pusslet är lagt börjar jag om från början, skriver en synopsis, och sedan från första till sista sidan rakt av.

ÄR DU SÄKER PÅ ATT ÅREMORDEN FÖRBLIR EN TRILOGI?

– Ja, men det sa jag med Sandhamns-serien också. Jag skrev på för fler och fler, och nu har jag skrivit på för två till. Men tre är alltid ett bra tal, så vi börjar med det för Åremorden, så får vi se.

VIVECA STEN

Gör: Författare, juridisk rådgivare och styrelseledamot.

Familj: Mannen Lennart, två söner, en dotter och en katt.

Bor: I Danderyd utanför Stockholm samt Sandhamn och Åre.

Bakgrund: Jurist och civilekonom.

Aktuell: Med *Offermakaren*, första delen i trilogin *Åremorden*.

VIVECAS BOKTIPS FÖR VINTERN

1. *Jag kan ha fel och andra visdomar från mitt liv som buddhistmunk* av Björn Natthiko Lindeblad
– Björns fantastiska sommarprogram lämnade ingen som lyssnade oberörd och den här boken vill jag läsa uppkruken i soffan i Åre.

2. *Där kräftorna sjunger* av Delia Owens
– En fantastisk och smått överklig berättelse som går rätt in i hjärtat.

3. *Spegeln och ljuset* av Hilary Mantel
– Den sista delen i Hilary Mantels enastående trilogi om Thomas Cromwell är en bok jag har väntat otåligt på i åratals.